

Lopotník

Nezávislý občasník o dění v naší obci
Číslo 5 – jaro 2002



Domy Kovářů, Trávníčků a v pozadí je Krátkých výměna.



Snímek z Pastoušek, kde dnes stojí hasičská zbrojnice.



Vydává Obecní úřad v Klopotovicích dne 6. 5. 2002; redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák; čerpáno z Archívu tovačovského panství a materiálů Obecního úřadu v Klopotovicích.

Designed By
Lajt In Dark

Dodatečně blahopřejeme manželům Martě a Josefu Osohovým k 50. výročí společného života.

Členové Myslivecké jednoty v Kralicích na Hané budou pořádat každý poslední pátek v měsíci od 16⁰⁰ hodin v areálu střelnice „na Podstrání“ střelby na asfaltové holuby. O občerstvení bude postaráno.

Dne 7. května 2002 od 20⁰⁰ hodin se bude konat lampiónový průvod, který bude ukončen položením věnců u památníků světových válek.

Dne 18. května 2002 se v místním parku bude konat od 19³⁰ hodin HODOVÁ ZÁBAVA. O občerstvení bude postaráno. K tanci a poslechu vám bude hrát skupina GASTRO PV pod vedením Romana Dvořáka.

Dne 8. června se bude konat v Klopotovcích na hřišti okrskové cvičení v požárním sportu.

Základní organizace Českého svazu žen uspořádá na ukončení školního roku oslavy dětského dne.

O těchto a jiných akcích budete včas informováni z hlášení místního rozhlasu.

Z referátu zdravotnictví

Lékařská služba první pomoci

Referát zdravotnictví Okresního úřadu v Prostějově sděluje informace o lékařské službě první pomoci:

<i>Město</i>	<i>Den</i>	<i>Hodiny</i>
<i>Prostějov</i>	<i>pondělí - čtvrtek</i>	<i>16⁰⁰ – 07⁰⁰ hodin</i>
	<i>pátek</i>	<i>14⁰⁰ – 07⁰⁰ hodin</i>
	<i>sobota, neděle, svátek</i>	<i>07⁰⁰ – 07⁰⁰ hodin</i>
<i>Konice</i>	<i>pondělí - pátek</i>	<i>16⁰⁰ – 07³⁰ hodin</i>
	<i>sobota, neděle, svátek</i>	<i>07³⁰ – 07³⁰ hodin</i>
<i>Němčice nad Hanou</i>	<i>pondělí – pátek</i>	<i>15³⁰ – 07⁰⁰ hodin</i>
	<i>sobota, neděle, svátek</i>	<i>07⁰⁰ – 07⁰⁰ hodin</i>



Snímek z Pastoušek.



Na snímku vidíme váhu, kříže u hrobů rumunských vojáků, kteří padli při osvobození naší obce, a také kříž, který je nyní na místním hřbitově.

hrdiny IV. Ukrajinského frontu přijíždějící od Přerova. Na prostém voze jedou nějací důstojníci – šeptá se, že tam ten, ano tam ten je sám Jeremenko.

V 9,30 hod. přijíždí do Štětovic na kole pan František Krejčíř z Klopotovic se vzkazem, aby se uprchlíci vrátili domů. Divná to byla cesta k domovu. Všude zabíjí dobytek, krvavé cáry lidských těl. Rumunští vojáci odváželi mrtvé. V domech všude špína, lidské mrtvoly, plno harampádí, vnitřnosti z dobytka. Chlévy a stáje prázdné, koně uloupeny, zbylý dobytek běhá po polích. Kolem domů střepiny, kusy železa, nevybuchlá munice, pancéřové pěsti, granáty, pušky, kulomety, střelivo. Podél silnice střelecké okopy, plné nábojů. V jednom z nich padlý rumunský voják cikánského vzezření s černýma rukama. Těsně před dědinou několik padlých koní. Štiplavá atmosféra dráždí sliznice.

Stodoly a většina domů v troskách. Není zdi, která by nebyla skropena železem. Není jediné dobré střechy, ze stodol a z mnoha obydlí zbyly jen zčernalé zdi. Ztráty na životech občanů Klopotovic bohudíky nejsou.

V obci bylo nalezeno 27 padlých Rusů a 17 Rumunů. Němci si své padlé odvezli.

Bilance válečných škod:

12 úplně zničených (vypálených) domů,

6 téměř zničených domů,

30 těžce poškozených domů,

43 lehce poškozených domů,

Škody byly vyčísleny částkou přesahující 20 milionů korun.



Tak to vypadalo na Chmatově.

Z Obecního zastupitelstva:

Na 20. veřejném zasedání obecního zastupitelstva dne 5. 4. 2002 byly projednány tyto body programu:

- plnění volebního programu
- průběh stavebních prací na OÚ, pohostinství a zasedací místnosti
- informace o průběhu výběrového řízení na úpravu ČOV, zakázku získala firma Sigmaintest Olomouc
- v současné době byly zahájeny práce na ČOV – termín dokončení 21. 6. 2002
- informace o průběhu opravy kaple a žádost o dotaci
- v současné době máme již přislíbenou dotaci na opravu „kaple na návsi“ v částce 200 000 Kč z programu Obnova venkova
- oprava komunikace v Hliníku – III. čtvrtletí roku. V současné době se řeší výstavba kanalizace
- byla projednána žádost AVZO o zřízení a provozování pistolové střelnice v místním parku. Zastupitelstvo nemělo námitek
- zpráva o výsledku hospodaření za rok 2001, bez připomínek
- starosta informoval o zákoně o pohřebnictví, byla schválena komise pro vypracování vyhlášky a provozního řádu hřbitova. Naši občané s touto vyhláškou budou včas seznámeni a vyplynou jim z toho nové povinnosti
- dále žádáme a prosíme občany o pomoc při výchově našich občanů, především mládeže, která neustále ničí a devastuje čekárnu v obci a její okolí. Vzhledem k tomu, že u pomníků se jedná o pietní místo, je třeba, aby mládež byla rodiči řádně poučena
- dáváme na zvážení uspořádání veřejné sbírky na opravu kaple

Upozorňujeme, že se ve dnech 14. a 15. června budou konat volby do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR. Bližší informace budou na vývěsce před OÚ.

Obecní úřad v Klopotovicích vyhlásil konkurz na pronájem a provozování pohostinství. Konkurzu se může zúčastnit každý, kdo splní dané podmínky. Ty jsou vyvěšeny na vývěsce před OÚ. Zájemci se mohou přihlásit do 10. května 2002 18³⁰ hodin během úředních hodin.

Květnové události v roce 1945

Přesto, že letos není žádné významné jubileum, chtěli bychom připomenout květnové události roku 1945, jak se pravděpodobně odehrály v naší obci a v jejím nejbližším okolí.

V lednu přestal jezdit vlak z Tovačova do Kojetína a taky zpět. Tovačovská lokálka nejezdila od 27. ledna.

30. ledna promluvil v rozhlasě Vůdce ke svým soukmenovcům. Mluvil tentokrát už zoufale.

Únor 1945 – byl už ve znamení rozkladu východní německé fronty. Přerovským nádražím projížděly nezakryté, otevřené vlaky smrti. Odvážely z osvětimského lágru zbytečky postav lidem nepodobných. Zmrzlé ubožáky vyhazovali z vlaku a nechávali ležet kolem trati.

Od 10. února byli u nás a také v okolí Tovačova nasazeni zákopníci. Přišli k nám z Rakouska, odkud už měli své zkušenosti ze sabotáží v práci. Pod vojenským dozorem rozkopávali pozemky „dělali příkopy“ – pastí na tanky a proměňovali tak Tovačov ve „Wasserfestung Tobitschau“. Jednoho dubnového dne zmizeli. Klopotovice musely od února do konce dubna posílat na kopání denně deset lidí. Stadtscher Rundfunk marně denně vykřikoval zprávy z Vůdcova hlavního stanu, jak se plánovitě mění fronta. Děvčata z BDM z oficiálního puffu na tovačovském zámku se již dávno potichu někam vytratila.

10. února byl veden, spíše hnán Kojetínem průvod asi 900 sovětských zajatců. Když jim lidé podávali chleba, byli od nacistů surově tlučeni – zajatci a také dárčí.

28. února řekl Goebells svému nadlidskému národu šetrně, ale už otevřeně, že válka je pro Německo prohraná.

2. března vyzval Goebells své soukmenovce k fanatickému boji na všech frontách.

15. dubna kroužila nad Tovačovem a také Klopotovicemi sovětská letadla a osvětlená místa odstřelovala zápalnými střelami. Na Klopotovice dopadlo tehdy několik střel, většinou však byly včas zneškodněny. Jedna z nich, ale zapálila hospodářskou budovu na gruntě čís. 8. Oheň byl uhašen za pomoci hasičů z Tovačova. Téhož dne v Kojetíně restují – odpočívají ustupující Maďaři. „Budapest kaput - minden kaput“ (všecko pryč) říká vojenskou hantýrkou snědý voják a táhne dál už bez odložené flinty.

V noci z 26. na 27. dubna 1945 projely četné oddíly německého vozatajstva naší obcí směrem od jihu na jihozápad a severozápad.

O půlnoci ze soboty na neděli (28. - 29. dubna) přijela do Klopotovic motorizovaná německá kolona. Tvořily ji dva autobusy, několik nákladních aut a kořských potahů. Mezi německými vojáky byli také Vlasovci a německé ženy.

Pondělí 30. dubna sovětská letadla létala nad krajinou a házela lehké bomby. Několik jich bylo svrženo v blízkém okolí. Na Tovačovském nádraží Němci zapálili cisterny s olejem, mohutný černý dým zamořoval celé okolí.

V tomtež dnu ve 20,00 hod německý oddíl opustil Klopotovice a odjel směrem k Tovačovu.

přátel pak byl nesen až k viklickému dvoru, odtud pak Němci dopraven do Tovačova, kde byl ošetřen. Pak podroben výslechu na německém velitelství pluku v Troubkách, odtud pak dopraven do přerovské nemocnice. Byl to jediný raněný občan Klopotovic.

Němci se znovu formují proti Ivani. Klenovice jsou stále v ohni tankové bitvy. Pražský rozhlas volá o pomoc – anglicky, rusky. Před půlnocí vyhazují Němci most a mizí z Kojetína. Za nimi se valí – rohaté čepice rumunských vojáků. Nové a nové proudy vojsk a mezi nimi i jednotky čs. armádního sboru generála Klapálka – které projíždí Kojetínem večer 7. května.

Neděle 6. května – v Klopotovicích zdánlivý klid – není vidět žádné pohyby vojsk. Zato v Ivani je zase možné pozorovat sovětská vojska v převaze. Od Skalky to pořád bouchá, ale také do Skalky. Kolem 17,00 hod. zasvítěl v Klopotovicích od jihovýchodu granát a těžce poškodil štít a střechu Radnice, další zasáhl okno kaple. Přes prudkou detonaci, odneslo to jen zdívo kaple, avšak vnitřek neutrpěl. Zatímco co sovětské dělostřelectvo přes svou kapacitu pokud možno šetřilo usedlosti, Němci s cynismem jím vlastním odstřelovali a ničili lidská obydlí. Hlavním cílem německého dělostřelectva byly opět Klopotovice.

Pondělí 7. května – probíhaly těžké boje v okolí Klopotovic, zvláště souboje tanků. Nad Tovačovem vyhláší německý komandant stanné právo. Tovačovští si oddechují, znamená to, že Němci již odejdou a nechtějí být při tom rušení. Nikdo nesmí z domu a Němci shání civilní šaty.

V Klopotovicích Němci obsazují svahy Hliníka, Loučin, Vršin a kladou tuhé odpor. Rumuni si počínají spíše defenzivně. Na okraji Klopotovic, v zahradě domu pana Trávníčka je zničen německý tank „Tiger“ a naproti přes silnici v zahradě u výměny pana Krátkého sovětské samohybné dělo SU-85.

Úterý 8. května – poslední den bojů v okolí Klopotovic. Jen přestřelky, Němci vyhazují poslední most na Podvalí v Tovačově a vyklízí město. Přes jejich přísný zákaz ihned vlají na zámeckých a kostelních věžích bílé prapory a delegace – mezi nimi i páter Linhart – se plazí ve střelbě k Ivani, ohlásit, že vzduch je čistý. Brzy potom zastavují na okraji Tovačova tři rumunští rozvědky ve strakatých pláštích a úderem jedné hodiny odpolední rozezní se zvony a na věžích se pomalu rozvíjejí trojbarevné prapory 1. rumunské armády, která obsazuje Tovačov. Jen kratičký oddech, co machorku vykouříš a zase zní to hromovéurá !!!

Mezi 23. A 24. hod. vypálilo z kopců u Obětkovic sovětsko - rumunské dělostřelectvo z několika set děl salut vítězství – ihned po zprávě o německé kapitulaci. Svítivé střely dělaly dojem ohňostroje.

Po oznámení kapitulace v noci z 8. Na 9. květen opustila německá vojska svá střelecká postavení u klopotovského lesíka a ustupovaly směrem k severozápadu. Byla to noc, kdy německá vojska naposledy ukázala jak znamenitě dovedou krást a loupit. Jejich odvaha však přece jen zakolísala pokud narazili-li na nebojácnost některého z našich občanů.

Středa 9. května – tři minuty před půlnocí je konec války již doopravdy – oficiálně. U narychlo postaveného mostu v Tovačově na Podvalí vítají tovačovští

pana Paráka, pálil přímo do dědiny. Za Parákovou stodolou zaujaly postavení dvě německá pancéřová auta, němečtí kulometčíci se uhníždil blízko kaple. V obci docházelo k přestřelkám. Němci znovu ovládli skoro celou obec, která se znovu octla v palbě dělostřelectva. Z kopců u Obědkovic se ozvaly i kašuše. V 18,00 hod. začal protiútok ruských vojsk, po těžkých bojích vyklidili Němci obec a stáhli se zase k lesíku u Biskupic. Ruská vojska zaujala postavení na podstrání. V tuto dobu objevili se opět německá letadla nad Klopotovicemi, házely bomby těžké ráže, zapálily další stodoly a způsobily těžké destrukce (do školní zahrady spadly tři těžké bomby, rozmetaly cihlovou zídku, jedna bomba spadla na pole v bezprostřední blízkosti domu pana Metoděje Pohajdy a způsobila v domě pravou spoušť). Přímý zásah dostává dům pana Jaroslava Mráčka čp.24, bomba pronikla až do sklepa kde explodovala. Část domu je zbořena. Další bomba dopadla na dvůr domu č.2 pana Oldřicha Kočíře. Za nejlepší kryt v obci patřil sklep na dvoře domu číslo 36, i ten dostal přímý zásah. Jiný společný kryt byl v domě číslo 4. U vchodu do sklepa byly dřevěné dveře, za nimi pak uloženo několik pytlů s obilím. Za bojů začaly pytle hořet a zrno padalo dolů do sklepa. Kdyby tam bylo zůstalo oněch 42 ukrytých osob, zahynuly by všichni udušením. Němci bombardovali i ruská střelecká postavení na podstrání. Pod svahem umístěné mrchoviště, tvořící prohlubeň vhodnou k umístění střelců, bylo zasaženo třemi bombami. Dělostřelecký souboj trval až do 21,00 hod., pak nastal noční klid. V tento den byl sveden i hlavní boj o Skalku. Obec byla vzata útokem vojáků 4. čsl. brigády (1., 2. a 3. roty) pod velením štáb. kpt. Čargáše rodem Slovák.

Odpoledne se valil z kojetínského cukrovaru hustý dým.

Sobota 5. května - ráno rumunské dělostřelectvo vystřídal, v síle asi dvou baterií, sovětské. Děla byla umístěna na dvorech a v zahradách. Zatímco toho dne odvolané ruské oddíly útočily na Skalku, Rumuni měli jen uhájit u nás to, co bylo dobyto.

Do 7,00 hod. byl u nás klid. Z oken mnoha stavení čouhaly kulometry namířené směrem k lesíkům, z mnohých vrat hlavně děl. Každý cítil blízkost boje. Sověti nařídili hned ráno zbylému obyvatelstvu, aby do 20 minut opustilo obec a odebralo se směrem k Ivaní. Odešli všichni ti, jímž byl tento rozkaz znám, mnozí však o tom nevěděli a v obci zůstali – jako třeba lidé v Hliníku. Po 7,00 hod. se k slovu přihlásila německá dělostřelba

Němci, ale vyhledávali úkryty rumunských děl a jejich střely z tanků a houfnic se sypaly od Věrovan, Dubu, Hrdibořic, Stětovic, Kralic na naši obec. Což šrapnely, ty byly ještě k snesení – vybuchovaly příliš vysoko, ale s granáty, to bylo mnohem horší – ty vybuchovaly na zemi a po nich zůstával zlověstný tmavý mrak, hlína a trosky. Vznikaly další požáry. Tři čtvrtiny obce byly poškozeny. V této chvíli prchali evakuovaní občané přes pole a cestou v dešti šrapnelů přímo k Ivaní.

Jiní se ubírali korytem Blaty k viklickému dvoru a odtud pak k Ivaní, jsouce od Němců odstřelováni šrapnely, kulometnou a pěchotní palbou. Na tomto pochodu byl zasažen kulí do nohy klopotovský občan Alois Orálek, od svých

Noc z 30. dubna na 1. květen byla u nás poměrně klidná. Houževnatá obrana prostoru Vyškova umožnila Němcům postupně vyklidit město a zaujmout pod Prostějovem obranu na linii: Lhota, Pustiměř, Drysice, Brodek, Pivín, Ivaň, Tovačov až řeka Morava. Na tuto linii se stáhly jednotky ustupující od Vyškova, posílené 8. lehkou divizí pancéřových granátníků s 20. útočnými děly a osmi tanky Pz-IV a „Brandenburg“ s 12 útočnými děly a jedním Pz-IV a dalšími ustupujícími jednotkami od Ostravy a Beskyd (také jednotky Volksturm zde bojovaly), které chtěly za každou cenu udržet koridor pro ústup na západ.

Na počátku května se Klopotovice nacházely ve frontovém pásmu ve směru úderu 2. Ukrajinského frontu VYŠKOV – PROSTĚJOV. Tento úder proti skupině německých armád „Mitte“ gen.polního maršála Schörnera prováděla 53. sovětská armáda generálporučíka I. M. Makarova a 6. gardová tanková armáda generálplukovníka tankových vojsk A. G. Kravčenko spolu s 1. Rumunskou armádou sbor.generála V. Atanasie. Přímou u nás pak to byli příslušníci 5. gardového tankového sboru generálmajora tankových vojsk M. I. Saveljeva, 2. gardového mechanizovaného sboru generálporučíka tankových vojsk M. V. Volkova, příslušníci 180. střelecké divize plukovníka I. D. Andriukova a 10. pěší divize 1. rumunské armády brigádního generála M. Camarasu. Proti nim stála 1. tanková armáda generála tankových vojsk Waltera Nehringa (jmenovitě pak 19. tanková divize, 182., 271. a 357. pěší divize a ochranný prapor Volkssturm).

V úterý 1. května den to byl chladný a deštivý, jde opravdu už do tuhého, celý den je slyšet dělostřelbu, všichni se stěhují do sklepů. Sovětská vojska po tuhých bojích u Němců dosahují Klenovic, kde narazila na houževnatý odpor tří dobře vyzbrojených německých tankových divizí a dalších silných jednotek Wehrmachtu. V Klopotovicích se přihlásili Maďaři, nějaký zásobovací oddíl se chtěl u nás zdržet delší dobu. Kancelář si umístili ve škole. Velitelem byl hejtman, bylo tu také několik důstojníků. Krátce po poledni vzbudilo pozornost občanů střílející dělo v blízkosti obce, všichni se ihned stěhovali do sklepů. Krátce po odchodu Maďarů přijel k nám početný německý zásobovací oddíl, náhle však odejel směrem k Hrubčicím.

Jeden sovětský tank se téhož dne od Klenovic vydal na průzkum bojem, přes pole se dostal až ke Klopotovicím, pokračoval pak přes Charváty a Tážaly do Kožušan. Cestou zničil několik aut a povozů a vnesl paniku mezi německé a maďarské vojáky. Tank pokračoval v jízdě až k Olomouci, kde se u Slavonína, u staré pevnůstky otočil a jel přes Blatec do Duban, kde byla osádka občanů pohoštěna. Z Duban pak jel směrem na Kralice, kde zničil německý tank a několik aut a odbočil na Hrubčice. Chtěl se vrátit zpět ke Klenovicím, ale zapadl do bahna u potoka Vyklička a jeho posádka byla Němci zajata.

O 21,00 hod pak došlo k poněkud vzrušující příhodě, na vrata domu číslo 73 bylo hlučně zabušeno, jeho dočasní obyvatelé Vincenc a Helena Žvátorovi, odsunutí z Dražanské Vysočiny v tuto dobu již spali. Po otevření vešli neznámí dovnitř a rozložili mapu, byli to Rusové, venku zůstal tank hlídáný jedním vojákem. Zanedlouho se několik občanů shromáždilo v domku a po přivítání a

srdečném objetí, slíbení, že brzy přijde svoboda a po prostudování mapy se sověští vojáci ptali na cestu k Ivaní.

2. května plynul ve znamení boje o Klenovice. Němci po celý den bombardují Klenovice, kde vznikají četné požáry. Vyhazují železniční most před Moravu v Kojetíně, na nádraží v dýmu explodují vagóny s municí. Odpoledne v 15,00 hod se objevilo v Klopotovicích asi 100 německých vojáků s pancéřovými pěstmi. Polovina z nich se odebrala do Ivaně, ostatní zde zůstali. Bylo jasné, že Němci povedou svůj beznadějný boj se vsí surovostí až do konce.

Čtvrtek 3. května – probíhají prudké boje v Ivaní. V tentýž den Němci vyhazují most v tovačovském Cépu a stahují se k Tovačovu od Ivaně, kterou obsazují sovětská vojska. Německý rozhlas hlásí: „heftlige Kämpfe um Wasserfestung Tobitschau“ - prudké boje o vodní pevnost Tovačov.

Hned z rána se v Klopotovicích umístily německé pěší oddíly, kulometčíci a pět pancéřových aut. (V řadách wehrmachtu je značné množství příslušníků Volksturm – mladíků s chmýřím pod nosem a staříků s třesoucími se rukama). Jedno z nich zakopali na poli, poblíže výměny Vojtěcha Krátkého, odkud střelili směrem na Ivan. Němci se nastěhovali do všech staveních. Ve škole je umístěno německé obvaziště, druhé je v domě číslo 61 – u Trefilů. Nad dědinou se ozývalo svištění střelby a rachot leteckých motorů. Všichni se ukrývají do sklepů. V 16,30 hod nařizují Němci evakuaci Klopotovic úsečným rozkazem: „Marsch, Richtung, Olmütz“. Všichni občané mimo určených 25, kteří zůstávají na obsluhu (krmení) dobytka, během půl hodiny smutně opouští obec přes Biskupice směrem na Vrbátky. Evakuovaní nacházejí útulek v Biskupicích, Štěvovicích, Dubanech, Drahlavě, Bystročicích – jak kdo kde našel přátele. Počasí bylo mlhavé, místy padal drobný déšť. Na obloze nebylo žádných letadel. V Klopotovicích se usídlilo německé praporeční velitelství, bylo k tomu zabráno obytné stavení Jar. Vyměťala, kde se uvelebil stále opilý lajtnant Werner. V domě č. 19 u Indráků umístil svou čeleď nějaký nervózní nadporučík, kterého všechno rozčilovalo – slepice, civilisté.... Tento vojenský pán vyhlásil na 19,00 hod apel všech klopotovských před svým sídlem. Při této „přehlídce“ řekl občanům pan oberlajtnant, že opomenutí každého nařízení bude trestáno smrtí. Starostovi obce Karlu Lehkému, obecnímu strážníku Františku Krejčířovi a muzikantu Koláčkoví řekl, že v případě sabotáže budou zastřeleni a prohlásil je za rukojmí. Druhý apel nařídil na 7,30 hod. příštího dne. Němci využili klidu se dali do loupežení. Tohoto dne kradli hlavně potraviny.

Večer 3. května tankové oddíly rudé armády se zmocnily Čelčic. Sovětské a rumunské dělostřelectvo zaujalo ve velkém počtu velmi výhodné postavení na klenovských kopcích majíce tak v dostřelu celý prostor k Prostějovu a Přerovu. Téhož dne opouští ještě před půlnocí německé jednotky Ivan a couvají směrem k Tovačovu.

V pátek 4. května – noční klid ze čtvrtka na pátek byl tichem před bouří, která příští den – v pátek nastala. Na silnici Olomouc - Prostějov se od Olomouce přesunuje velká kolona německých tanků. Je mlhavý den, špatná viditelnost. Asi v 16,00 hod. dojely do Ivaně a uprostřed obce se zastavily tři sovětské tanky,

které sem přijely od Klenovic. Sami tři však nemohou pro silnou střelbu pokračovat k Tovačovu a večer po dvacáté hodině se vrací zpět ke Klenovicím.

Co se dělo v Klopotovicích – máme svědectví našich občanů: tehdy již osmdesátiletého Jana Mězla, Bohuslava Lehkého a Josefa Koláčka.

Zrána zaujaly dva německé tanky postavení – jeden u řepné váhy (na rozcestí polní cesty k vodárně), druhý o něco blíž před domem číslo 69. Oba přijely z Klopotovic. Tady v klidu vyčkávaly věci příštích až do 8,45 hod. V tom okamžiku zasvištěla vzduchem střela, která patřila tanku před domem čís. 69. Zasáhla dům a starý pan Jan Mězl, který v tu dobu byl ve světnici, smrti nebo zranění jakoby zázrakem unikl. Střela zasáhla nad okno a proborila zeď, před očima se mu zatmělo, kuchyně byla plná dýmu a prachu. „Vnímám jsem třeskot padajících cihel a svištění střepin, opustil jsem dům a ukrýl se do dveří u chléva. Asi za deset minut jsem uslyšel šramot a hluk, to sovětská pěchota postupující od Ivaně dosáhla Klopotovic. Hned nato byl můj domek plný rudoarmějců, volali po gazdovi“, vykládal pan Mězl. Ruský velitel pana Mězla pak vyslechl, kolik, že je Němců v obci, kolik mají tanků. Pan Mězl odpověděl, že je jich 800 a mají dva tanky. Rudoarmějci po obvázání raněných, zdrželi se v domku jen krátkou dobu. Když šel za nimi zavřít vrata, vypravoval, na silnici od Ivaně uviděl větší množství ruských tanků, jeden z nich sjel ze silnice na pole, pak jel těsně kolem vrat a přední zdi domku přes zahrádky do dědiny.

Takže v pátek dopoledne několik desítek ruských tanků se octlo v naší obci. Tato akce byla doprovázena dělostřeleckou palbou. Jak šrapnely a granáty dopadaly do vesnice.

Válečný pokřik vzrůstal, asi v 10,30 hod. bylo spatřeno kolem 40 sovětských vojáků v Hliníku s automaty v ruce, občané vycházeli z domů a vítají je.

Němci pokračovali v odstřelování obce z děl, umístěných u Věrovan, Kralic a Hrdibořic. Používali zápalných střel – k 12,00 hodině byla dělostřelecká palba Němců přímo nesnesitelná. Zvláště jedno dělo dobře mířilo – co rána, to požár. V této vřavě, opovrhaje smrtí, vjel do obce zásobovací oddíl, tažený silnými krásnými koňmi, vozy byly řízeny civily – snad z moravského Slovácka. Ve 12,30 hod. nastal jeden z nejkritičtějších okamžiků obce. Asi šest německých letadel bombardovalo Klopotovice, tento nálet způsobil požár mnoha stodol a natropil nezměrných škod. K tomu bezohledná dělostřelba. Zdálo se, že celá obec skončí v ohni. Během jedné hodiny následovaly ještě 4 další nálety německého letectva. Většina stodol a mnoho stavení (hospoda, domky v Pastouškách, Trávníčkův domek v Hliníku, Krátkého výměna) skončily v ohni. Chaos byl přímo děsivý. Vyděšený dobytek pobíhal po polích, hrozný konec byl těch dobytčat, která nemohla přetrhat své řetězy a skončila v ohnivém pekle. Smrtelně ranění koně zoufale se převalovali na silnici, až je osvobodila milosrdná smrt.

Hrůzné svištění bomb a burácení dělostřelby trhalo lidem nervy. Klopotovice byly zahaleny v dýmu a prachu. Němci po útěku z Klopotovic zachytili se na podstráneckých svazích.

Odtud pak kolem 13,30 hod. odhodlali se k protiútku, vnikli znovu do obce, situace opět byla velice svízelná. Německý tank minul ohbí silnice u stavení